

Azərbaycan Respublikası adından

QƏRAR

Bakı şəhəri

İş № 2(102)-5476/2021

01.11.2021

ALİ MƏHKƏMƏ

**Azərbaycan Respublikası adından
Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsi
Mülki kollegiyasının**

**İddiaçı Cavabdeh qarşı satılmış mala görə verilməli olan pul öhdəliyinin icrası
tələbinə dair iş üzrə**

Q Ə R A R İ

**(Açar sözlər:, sübutetmə yükü, sübutsuz müəyyən edilən hallar,
iddia tələbinin etirafı, faktın etirafı)**

Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinin Mülki kollegiyası, hakimlər Vəliyeva Elşanə Rafiq qızı (sədrlik edən və məruzəçi), Şamayev Elşad Yaquboviç və Abbasov Aqil Əzizağa oğlundan ibarət tərkibdə,
Cəfərova Qəmərxanım Muxtar qızının katibliyi,
İddiaçının vəkili Vəkil iştirakı ilə,

Şirvan Apellyasiya Məhkəməsi Mülki kollegiyasının 2(106)-1362/2021 nömrəli iş üzrə 20 may 2021-ci il tarixli qətnaməsindən iddiaçı tərəfindən verilmiş kassasiya şikayəti üzrə işə 01 noyabr 2021-ci il tarixdə Ali Məhkəmənin binasında açıq məhkəmə iclasında baxaraq, aşağıdakı qərarı qəbul etdi.

İşin halları

İddiaçı ilə (bundan sonra – iddiaçı) Cavabdeh (bundan sonra – cavabdeh) arasında nisyə alğı-satqı müqaviləsindən irəli gələn borc münasibətləri yaranmışdır.

Tərəflər arasında pulun ödənilməsi ilə bağlı mübahisə yarandığından iddiaçı Sabirabad RPŞ-ə ərizə ilə müraciət etmiş, həmin orqanın 27.01,2020-ci il tarixli qərarı ilə cinayət işinin başlanması rədd edilmişdir.

İş üzrə qəbul edilmiş məhkəmə aktları

Birinci instansiya məhkəməsində icraat

İddiaçı cavabdehə qarşı iddia ərizəsi ilə məhkəməyə müraciət edərək cavabdehdən 10744 manat və ödənilmiş dövlət rüsumuna görə 30 manat məbləğində pulun alınib ona verilməsi barədə qətnamə çıxarılmasını xahiş etmişdir.

İddia tələbi onunla əsaslandırılmışdır ki, cavabdeh 2018-ci ilin noyabr ayından başlayaraq ondan kənd təsərrüfatı malları alaraq satıb pulunu ödəyirdi. 2019-cu ilin yanvar ayında cavabdeh təkrar olaraq 4 ton nisyə şəkildə kartof almış, pulunun yarı hissəsini vermişdir. 2 ton kartofun pulu ödənilməmiş qalmışdır. Bir həftə sonra cavabdeh ondan 4 ton nisyə kartof almış, pulunu ödəməmişdir. Bundan sonra yenə də hər dəfə 4 ton olmaqla 2 dəfəyə cavabdeh ondan nisyə olaraq kartof almış, pulu isə cəm şəkildə 2019-cu ilin mart ayında qaytaracağına söz vermişdir. Cavabdeh cəmi 10744 manat dəyərində nisyə topdan satış formasında nisyə kartof götürmüşdür. Müddət bitəndən sonra satılmış mala görə pul öhdəliyini yerinə yetirməmiş, müxtəlif bəhanələrlə aldığı malın dəyərini ödəməkdən boyun qaçırılmışdır. Ona görə də məcbur qaldığı üçün məhkəməyə müraciət etməli olmuşdur.

İddiaçı iddia tələbinin həcmi azaldaraq məhkəməyə müraciət etdikdən sonra cavabdeh ümumi borcundan 300 manat pulu poçt vasitəsilə ödəyiyinə görə cavabdehdən qalan 10444 manat pulun alınib verilməsini xahiş etmişdir.

İddiaçı tərəfindən məhkəməyə təqdim edilmiş "Cinayət işinin başlanmasının rədd edilməsi haqqında" 27.01,2020-ci il tarixli qərarı qeyd edilmişdir ki, təhqiqat zərurəti ilə əlaqədar cavabdeh Sabirabad RPŞ-nə dəvət olunmuş, cavabdeh Quba rayonunda, kənd məhsullarının satışı ilə məşğul olduğu üçün RPŞ-nə gələrək izahat verə bilməyəcəyini, iddiaçıdan kartof və soğan aldığını, ona 10744 manat pul borcunun olduğunu, pulu olmadığından borcunu qaytara bilmədiyini, pul borcunu qısa müddət ərzində hissə-hissə ödəyəcəyini bildirmiş, bununla bağlı arayış yazılaraq materiala əlavə edilmişdir.

Cavabdeh birinci instansiya məhkəməsinin iclaslarında iştirak etməmişdir.

Salyan Rayon Məhkəməsinin (sədrlik edən Muradağa Qasımov) 02 iyul 2020-ci il tarixli, 2(057)-762/2020 sayılı qətnaməsi ilə iddia təmin edilmişdir.

Məhkəmə gəldiyi nəticəni onunla əsaslandırmışdır ki, iddiaçı 2018-ci ilin noyabr ayından başlayaraq 2019-cu ilin yanvar ayına qədər cavabdehə 10744 manat məbləğində nisyə mal vermiş, cavabdeh həmin malı sataraq pulunu 2019-cu ilin mart ayında qaytaracağını öhdəsinə götürsə də, onu qaytarmaqdan yayındığına görə iddiaçı məcburiyyət qarşısında qalaraq məhkəməyə müraciət etmiş, bundan sonra cavabdeh poçt vasitəsilə borcundan 300 manatını iddiaçıya qaytarmış, hazırda onun iddiaçıya 10444 manat borcu qalmışdır.

Ona görə də, məhkəmə hesab etmişdir ki, iddia tələbi əsaslıdır təmin edilməlidir.

Məhkəmə gəldiyi nəticəni Azərbaycan Respublikası Mülki Məcəlləsinin 567, 600.1, 427.1, 427.2, 427.3, 427.4, 600.4, 601.1, 442, 445.2, Mülki Prosesual Məcəllənin 77.1, 14.2, 217.4-cü maddələrinə istinadla əsaslandırmışdır.

Cavabdeh apellyasiya şikayəti vermişdir.

Apelyasiya şikayətinin dəlillərinə görə iddiaçı ilə son haqq hesablarından sonra iddiaçıya cəmi 5744 manat borclu olduğu müəyyən olunmuş və həmin pulu hissə-hissə ödəyəcəyinə söz vermişdir, sonradan həmin borcun 300 manatını bank vasitəsilə iddiaçıya göndərmişdir, qalan 5444 manat pulu iddiaçıya ödəyəcəkdir. Birinci instansiya məhkəməsi heç bir sübut olmadan iddianı təmin etmişdir.

Məhkəmə işdə olan Sabirabad rayon PŞ-nin 27.01.2020-ci il tarixli cinayət işinin başlanmasının rədd edilməsi haqqında qərara istinad etmişdir, həmin qərara görə işdə polis

tərəfindən tərtib olunmuş arayış vardır, həmin arayışa görə telefon vasitəsi ilə təhqiqatçı ilə söhbət etmiş və guya iddiaçıya 10744 manat borcu olduğunu etiraf etmişdir. Lakin polis təhqiqatçısı ilə borc barədə söhbəti olmamış, təhqiqatçıdan polis şöbəsinə gəlmək barədə vaxt istəmişdir, sonradan təhqiqatçı onun polis şöbəsinə gəlməsini tələb etməmişdir, iddiaçının bildirdiyi polisin arayışı sübut kimi qəbul edilə bilməz.

Apelyasiya şikayətində birinci instansiya məhkəməsinin qətnaməsinin ləğv edilməsi, iddianın qismən 5444 manat həcmində təmin olunmasına dair yeni qətnamə qəbul edilməsi xahiş edilmişdir.

Apelyasiya instansiyası məhkəməsindəki icraat

Şirvan Apellyasiya Məhkəməsi Mülki kollegiyasının (hakimlər – Zeynal Zeynalov - sədrlik edən və məruzəçi, İlham Əsədov və Müşfiq Həsənov) 2(106)-1362/2021 nömrəli iş üzrə 20 may 2021-ci il tarixli qətnaməsi ilə apellyasiya şikayəti qismən təmin edilmiş, birinci instansiya məhkəməsinin qətnaməsi dəyişdirilərək cavabdehdən 5444 manat pulun alınaraq iddiaçıya verilməsi qətl edilmişdir.

Məhkəmə gəlidiyi nəticəni onunla əsaslandırılmışdır ki, işdən görünür ki, işə birinci instansiya məhkəməsi tərəfindən baxılarkən cavabdehin iştirakı təmin edilməmiş, onun iddiaya qarşı etirazları öyrənilməmiş, münasibəti aydınlaşdırılmamışdır.

Cavabdeh apellyasiya şikayətində işə əlavə edilmiş “Cinayət işinin başlanmasının rədd edilməsi haqqında” 27.01.2020-ci il tarixli qərarı mübahisələndirmiş, həmin qərardad əks olunmuş qaydada izahat vermədiyini bildirmişdir.

Məhkəmə qeyd etmişdir ki, birinci instansiya məhkəməsi iddia tələbini təmin edərkən “Cinayət işinin başlanmasının rədd edilməsi haqqında” 27.01.2020-ci il tarixli qərara istinad etmişdir.

Lakin apellyasiya instansiyası məhkəməsi birinci instansiya məhkəməsinin gəlidiyi bu nəticəni əsaslı hesab etməyərək qeyd etmişdir ki, Mülki Prosesual Məcəllənin 80-ci, 88-ci, 82.4-cü maddələrinin tələbləri baxımından həmin qərarın və yazılmış arayışın məhkəmə üçün qabaqcadan müəyyən edilmiş qüvvəsi yoxdur, ona görə də, həmin sənədlər sübut növü kimi qəbul edilməməlidir.

Apelyasiya şikayətinin dəlillərinə görə iddiaçı ilə son haqq hesablarından sonra iddiaçıya cəmi 5744 manat borclu olduğu müəyyən olunmuş və həmin pulu hissə-hissə ödəyəcəyinə söz vermişdir, sonradan həmin borcun 300 manatını bank vasitəsilə iddiaçıya göndərmişdir, qalan 5444 manat pulu iddiaçıya ödəyəcəkdir. İddiaçının tələb etdiyi və məhkəmənin əsassız olaraq təmin etdiyi 10744 manat borcun olması əsassızdır, iddiaçıya həmin məbləğdə borcu olmamışdır, hazırda iddiaçıya 5444 manat borcu qalmışdır, birinci instansiya məhkəməsi heç bir sübut olmadan iddianı təmin etmişdir.

Məhkəmə qeyd etmişdir ki, iddiaçı cavabdehin ona 10444 manat pul borcunun olması barədə yazılı sübut təqdim etməmişdir və cavabdehin iddiaçıya həmin məbləğdə borcunun olması rəsmi, yazılı sənədlə sübut edilmir.

Məhkəmə cavabdehin iddiaçıya 5444 manat pul borcu olması barədə izahatını və apellyasiya şikayətinin dəlillərini, iddianı qismən etiraf etməsini digər sübutlarla yanaşı qiymətləndirərək sübut kimi qəbul etmiş və bununla da cavabdehin iddiaçıya 10444 manat deyil, 5444 manat pulun tutulması nəticəsinə gəlmişdir.

İddiaçı (Vəkil) kassasiya şikayəti verərək apellyasiya instansiyası məhkəməsinin qətnaməsinin ləğv edilib, iddia tələbinin tam təmin edilməsi barədə yeni qərar qəbul edilməsini xahiş edilmişdir.

Kassasiya şikayətinin və ona etirazın dəlilləri, məhkəmə icraatı iştirakçılarının izahatları

Kassasiya şikayətinin dəlilləri

Kassasiya şikayəti onunla əsaslandırılmışdır ki, məhkəmə maddi və prosesual hüquq normalarının tələblərini pozmuşdur. Məhkəmə cavabdehin mövqeyindən deyil, obyektiv, tam və hərtərəfli araşdırma aparmaq niyyəti olsaydı onda ən azından ya polis idarəsinə sorğu verərdi, ya da həmin təhqiqatçının iştirakını təmin edib izahatını ala bilərdi. Digər tərəfdən isə Sabirabad rayon PŞ-nin 27.01.2020-ci il tarixli cinayət işinin başlanmasının rədd edilməsi haqqında qərarda qeyd olunanlarla, polis tərəfindən veriləcək arayış arasında olan fərqi nədən ibarət olmasına ümumiyyətlə münasibət bildirməmişdir. Məhkəmə qiymət verməmişdir ki, tələb olunan pul vəsaiti borc münasibətlərindən deyil, cavabdehin iddiaçını aldatması nəticəsində əmələ gəlmişdir. Cavabdehin götürdüyü malın dəyəri olaraq iddiaçıya 10444 manat pul vəsaiti verməsinin şahidləri

vardır (malları cavabdehə təhvil vermiş şəxslər). Cavabdehin etirafı olduğundan onların məhkəməyə cəlb olunmalarına ehtiyac olmamışdır. Məhkəmə araşdırmamışdır ki, cavabdeh iddiaçıdan nə qədər dəyərinə mal almış, nə qədərini ödəmişdir və buna dair hansı sübutlar vardır.

Kassasiya şikayətinə qarşı etiraz daxil olmamışdır.

Məhkəmə icraatı iştirakçılarının izahatları

İddiaçının vəkili məhkəmə kollegiyasının iclasında kassasiya şikayətinin məzmununa uyğun izahat verərək şikayətin təmin edilməsini xahiş etdi.

Cavabdeh məhkəməyə teleqram göndərərək səhhəti ilə əlaqədar məhkəmə iclasında iştirak edə bilmədiyini, məhkəmə iclasının başqa vaxta təxirə salınmasını xahiş etmiş, lakin məhkəməyə səhhəti ilə bağlı hər hansı bir sənəd göndərməmişdir.

Məhkəmə kollegiyası Azərbaycan Respublikası Mülki Prosessual Məcəlləsinin 415.3-cü maddəsinə əsasən işə cavabdehin iştirakı olmadan baxılmasını mümkün hesab etdi.

Tətbiq edilən hüquq

Azərbaycan Respublikasının Mülki Məcəlləsi:

Maddə 567. Alqı-satqı müqaviləsinə görə satıcı əşyanı alıcının mülkiyyətinə verməyi, alıcı isə əşyanı qəbul edib əvəzində müəyyənləşdirilmiş pul məbləğini (qiyməti) ödəməyi öhdəsinə götürür.

Maddə 600.1. Alqı-satqı müqaviləsində əşyanın alıcıya verildikdən sonra ödənilməsinin (əşyaların nisyə satışının) nəzərdə tutduğu halda alıcı ödənişi müqavilədə nəzərdə tutulan müddətdə, müqavilədə belə müddət nəzərdə tutulmadıqda isə həmin Məcəllənin 427-ci maddəsinə uyğun müəyyənləşdirilmiş müddətdə həyata keçirməlidir.

Maddə 600.4 Əşyanı təhvil almış alıcı onu alqı-satqı müqaviləsində nəzərdə tutulan müddətdə ödəmək vəzifəsini icra etmədikdə satıcı verilmiş əşyanın ödənilməsinə və ya ödənilməmiş malın qaytarılmasına tələb edə bilər.

Maddə 601.1. Əşyanın nisyə satılması haqqında müqavilədə onun hissə-hissə ödənilməsi nəzərdə tutula bilər. Hissə-hissə ödəmə şərti ilə əşyanın nisyə satılması haqqında müqavilə o halda bağlanmış sayılır ki, alqı-satqı müqaviləsinin digər mühüm şərtləri ilə yanaşı əşyanın qiyməti, ödənişlərin qaydası, müddətləri və məbləğləri nəzərdə tutulmuş olsun.

Azərbaycan Respublikasının Mülki Prosessual Məcəlləsi:

Maddə 88. Məhkəmə sübutlara obyektiv, qərəzsiz, hərtərəfli və tam baxdıqdan sonra həmin sübutlara tətbiq edilməli hüquq normalarına müvafiq olaraq qiymət verir. Heç bir sübutun məhkəmə üçün qabaqcadan müəyyən edilmiş qüvvəsi yoxdur.

Maddə 80. Məhkəmə işin gedişində təqdim olunmuş ancaq o sübutları qəbul edir və nəzərə alır ki, onlar işdə tərəflərin tələblərini müəyyən edən faktlarla və hallarla əlaqədardır.

Maddə 106.1. İşdə iştirak edən şəxslərin iş üçün əhəmiyyətli olan və onlara məlum olan faktlar barədə izahatları iş üzrə toplanmış digər sübutlarla yanaşı yoxlanılmalı və qiymətləndirilməlidir.

Maddə 191.3. Cavabdeh tərəfindən iddia etiraf edildikdə və bu, məhkəmə tərəfindən təsdiq edildikdə, məhkəmə iddiaçının irəli sürdüyü tələblərin təmin olunması barədə qətnamə çıxarır.

Maddə 407.2. Kassasiya şikayətində işin hallarının sübut olunmamasına, məhkəmənin gəldiyi nəticə üçün əhəmiyyətli olan bütün faktiki halların aydınlaşdırılmamasına və yaxud qətnamə və qəraradda ifadə olunan nəticələrin işin faktiki hallarına uyğun olmamasına istinad etməyə yol verilmir.

Maddə 416.1. Kassasiya instansiyası məhkəməsi işə şikayət həddində baxır və kassasiya şikayətində irəli sürülmüş dəlillər üzrə apellyasiya instansiyası məhkəməsi tərəfindən maddi və prosessual hüquq normalarının düzgün tətbiq edilməsini yoxlayır.

Maddə 417.1.1 Kassasiya instansiyası məhkəməsi apellyasiya instansiyası məhkəməsinin qətnamə və ya qəraradını dəyişiklik edilmədən, şikayəti təmin etmədən saxlaya bilər.

Maddə 418.3. Prosessual hüquq normalarının pozulması və ya düzgün tətbiq olunmaması qətnamənin yaxud qəraradın ləğv edilməsi üçün o vaxt əsas ola bilər ki, bu pozuntu düzgün qətnamə qəbul edilməməsi ilə nəticələnsin və ya nəticələne bilsin.

Kassasiya baxışının hədləri

Kassasiya instansiyası məhkəməsi şikayətin işin hallarının sübut olunmamasına, məhkəmənin gəldiyi nəticə üçün əhəmiyyətli olan bütün faktiki halların aydınlaşdırılmamasına və yaxud qətnamə və qəraradda ifadə olunan nəticələrin işin faktiki hallarına uyğun olmamasına dair dəlilləri üzrə araşdırma aparmır və onlara qiymət vermir.

Kassasiya instansiyası məhkəməsi müstəsna olaraq hüquqi məsələlərə baxmaqla apelyasiya instansiyası məhkəməsi tərəfindən maddi və prosessual hüquq normalarının düzgün tətbiq edilməsini yoxlayır.

Qanunun tələbinə görə kassasiya instansiyası məhkəməsi işin faktiki hallarını araşdırmır . Lakin apelyasiya instansiyası məhkəməsi tərəfindən maddi və prosessual hüquq normalarının düzgün tətbiq olunub-olunmamasını yoxlamaq zərurətindən irəli gələrək, iş materiallarında olan, aşağı instansiya məhkəmələri tərəfindən qəbul edilərək işə əlavə olunmuş, araşdırılmış və (və ya) müəyyən edilmiş sübutlara və hüquqi faktlara istinad edilməsi kassasiya instansiyası məhkəməsinin faktiki halları araşdırması kimi qiymətləndirilməməlidir.

Apellyasiya instansiyası məhkəməsi birinci instansiya məhkəməsinin ətnaməsini dəyişdirərək iddia tələbini qismən təmin etmiş, cavabdeh tələbin təmin edilən hissəsini mübahisələndirməmişdir.

Qətnamədən iddiaçı kassasiya şikayəti verdiyindən qətnamə yalnız mübahisələndirilən hissədə, yeni iddia tələbinin rədd edilən hissəsində yoxlanılır.

Kassasiya instansiyası məhkəməsinin mövqeyi

Məhkəmə kollegiyasının mövqeyi ondan ibarətdir ki, apelyasiya instansiyası məhkəməsi tərəfindən mübahisələndirilən hissədə - mübahisəli hüquq münasibətini tənzimləyən maddi hüquq normaları düzgün tətbiq olunmuşdur. İş üzrə mübahisələndirilən hissədə düzgün qətnamə qəbul edilməməsi ilə nəticələnən prosessual hüquq normalarının pozulması və ya düzgün tətbiq olunmaması halları müəyyən edilmir. Bu baxımdan apelyasiya instansiyası məhkəməsinin qətnaməsinin mübahisələndirilən hissədə ləğv olunması və ya dəyişdirilməsi üçün əsas yoxdur.

Kassasiya şikayətinin dəlilləri ilə bağlı məhkəmə kollegiyası qeyd edir ki, tərəflər arasında şifahi qaydada bağlanmış nisyə alğı-satqı müqaviləsindən irəli gələn mübahisə yaranmışdır.

Cavabdeh bu münasibətləri inkar etməmiş, həmçinin iddia tələbin birinci instansiya məhkəməsinin qətnaməsindən verdiyi apellyasiya şikayətində qismən etiraf edərək iddiaçıya 5444 manat borcunun olmasını göstərmişdir.

Hazırda iddiaçı tələbin rədd edilən hissəsini mübahisələndirir.

Məhkəmə kollegiyası qeyd edir ki, Mülki prosessual qanunvericilik sübutetmə yükünü tərəflərin üzərinə qoymuşdur.

Belə ki, MPM-nin Məcəllənin 77.1-ci maddəsinə görə, hər bir tərəf öz tələblərinin və etirazlarının əsası kimi istinad etdiyi halları sübut etməli, 14.2-ci maddəsinə görə isə, məhkəmə yalnız tərəflərin təqdim etdikləri sübutları araşdırmalı və onlardan istifadə etməlidir.

Lakin mülki iş üzrə mübahisəni həll edən məhkəmənin ilkin vəzifələrindən biri prosessual qənaət prinsipini təmin etmək və araşdırmanın predmetini müəyyən etmək üçün tərəflərin mübahisələndirmədikləri faktları, eyni zamanda sübutsuz müəyyən edilən halları müəyyən etməkdən ibarətdir. Yalnız bundan sonra məhkəmə tərəflər arasında mübahisəli hallarla bağlı sübutetmə yükünü müəyyən etməli və MPM-in 88-ci maddəsinə əsasən sübutlara obyektiv, qərəzsiz, hərtərəfli və tam baxdıqdan sonra həmin sübutlara tətbiq edilməli hüquq normalarına müvafiq olaraq qiymət verməlidir.

Qanunvericilikdə bəzi hallar vardır ki, həmin hallarda qanunvericilik tərəfləri sübutetmə yükündə azad edir.

Bu hallara tərəfin faktı və ya iddia tələbini etiraf etməsi (106.3, 191 maddələr), preyardisial qərarlarla müəyyən edilən hallar (82.3, 82.4 maddələr) hamıya bəlli olan hallar (maddə 82.1) aiddir və belə hallarda tərəflər sübutetmə yükündən azaddır.

Cavabdeh 5444 hissədə iddia tələbini etiraf etdiyindən iddiaçı bu hissədə sübutetmə vəzifəsindən azaddır.

Lakin tələbin rədd edilən hissəsində tələbin əsaslılığı sübutetmə iddiaçının üzərinə düşür.

İşin mübahisələndirilməyən hallarına görə tərəflər arasında hər hansı bir rəsmi müqavilə bağlanmamış, malın verilməsi və dəyərinin ödənilməsi sənədləşdirilməmişdir.

İddiaçı yalnız məhkəməyə təqdim etdiyi Polis Orqanının qərarına istinad etmişdir.

Bununla bağlı məhkəmə qeyd edir ki, MPM-in 82.4-cü maddəsinə görə, məhkəmənin qanuni qüvvəyə minmiş hökmü, habelə cinayət təqibi üzrə qüvvəyə minmiş digər qərarı mülki işə və kommersiya mübahisəsinə baxılarkən məhkəmə üçün hadisənin olub-olmaması və şəxsin həmin hadisəyə aidiyyəti hissəsində məcburidir.

Göründüyü kimi, cinayət işi üzrə yalnız məhkəmənin qanuni qüvvəyə minmiş hökmü və ya digər qərarı mülki işə baxılarkən preyardisial xarakter daşıyır və həmin halın sübuta ehtiyacı yoxdur.

Hazırki işdə isə iddiaçı sübut kimi məhkəmənin qərarında deyil, təhqiqat orqanının qərarına istinad etmişdir. Halbuki həmin qərarla göstərilən məzmununda izahatın cavabdehin özü tərəfindən

deyil, onun telefonda t hqiqtat ya bildirdiyi sözlərinə görə yazıldıđı görünür, yəni cavabdehin  z n n belə məzmununda yazılı izahatı mövcud deyildir.

MPM-nin 106.3-c  maddəsinə görə, tərəfin tələb və etirazlarının  saslandırđı faktları digər tərəfin etiraf etməsi əks tərəfi gələcəkdə bu faktları sübut etmə vəzifəsindən azad edir. "Elektron məhkəmə" informasiya sisteminin tətbiq olunduđu məhkəmələrdə məhkəmə iclaslarının fasiləsiz audio yazısının aparıldıđı hallar istisna olmaqla faktın etiraf olunması məhkəmə iclasının protokoluna yazılır və bu barədə etiraf edən tərəf protokola imza edir. Faktın etirafı yazılı ərizədə ifadə olunursa, həmin ərizə i  tikiilir.

Təqdim edilmiş cinayət işinin başlanmasının rədd edilməsi barədə qərardan görünür ki, cavabdeh Polis orqanında olmamış, heç bir yazılı izahat verməmişdir.

Ona görə də, apellyasiya instansiyası məhkəməsi həmin qərarı mötəbər sübut kimi qəbul etməməklə prosessual normalarının tələblərini pozmamı dır.

Bu səbəbdən, kassasiya şikayəti təmin edilm meli, apellyasiya instansiyası məhkəməsinin qətnaməsi mübahisələndirilən hissədə dəyişiklik edilmədən saxlanılmalıdır.

Yuxarıda göstərilənlərə əsasən v  MPM-in 416, 417 və 419-cu maddələrini rəhbər tutaraq, məhkəmə kollegiyası

Qərara aldı:

Kassasiya şikayəti təmin edilməsin.

Şirvan Apellyasiya Məhkəməsi Mülki kollegiyasının 2(106)-1362/2021 nömrəli i  üzrə 20 may 2021-ci il tarixli qətnaməsi mübahisələndirilən hissədə dəyişdirilmədən saxlanılsın.

Qərar qəbul edildiyi andan qüvvəyə minir.